

РУКАВИЧКА

Дійові особи.

Ведучий, Дід, Песик, Мишка, Жабка, Зайчик, Лисичка, Вовк, Ведмідь.

Зимовий ліс. В снігу — рукавичка.

Ведучий.

Раз дідусь йшов через ліс,
Песик з ним маленький біг.
Рукавичку дід згубив,
Десь в снігах її лишив.

(Іде. З 'являється мишка).

Мишка.

Я маленьке мишенятко,
Утекло від мами й татка.
В лісі добре — нема кішки.
Де б погрітись мені трішки?

(Побачила рукавичку).

Ой, а хто отут живе?
Може впустите мене?

(Зазирає до рукавиці).

Пусто... Нікого й просити...
Значить я тут буду жити.

(Ховається в рукавичку).

Жабка.

Хоч узимку жабки сплять,
Не заснуть мені ніяк.
Я побачу сніг-красу,
Всім сестричкам розкажу.

(Побачила рукавичку).

А хто, хто ось тут живе? То прийміть в тепло й мене.

Мишка.

Шкряботушка-мишка я.

А яке твоє ім'я?

Жабка.

Жабка, жабка я мала.

Мишка.

Заходь, хатка не тісна.

Зайчик.

Холод в лапки допікає.

Де зігрітися шукаю.

Зимо, зимо не сніжи.

Ти зайчаті поможи.

(Побачив рукавичку).

Ой, а хто тут проживає?

Зайчик в лісі замерзає.

Мишка. Мишка-шкряботушка.

Жабка

Жабка-скрекотушка.

Зайчик.

То впустить і мене.

Жабка.

Та вже йди, мале.

Лисичка *(прислухається).*

Десь розмовоньку я чую.

Може, вдасться, заночую.

Справді, тепла хатка є.

А хто, хто у ній живе?

Мишка.

Мишка-шкряботушка.

Жабка.

Жабка-скрекотушка.

Зайчик.

Зайчик-побігайчик.

А ти хто така?

Лисичка.

Лисичка-краса.

Відчиніть свою хатинку.

Запросіть хоч на хвилинку.

Мишка.

Щиро просимо, ходи.

Заховайся від біди.

Вовк.

Так метелиця гуде,

Що і вовка страх бере.

(Побачив рукавицю. Здивовано).

Рукавиця... Подивися!..

Хто сховався в ній, озвися.

Мишка.

Мишка-шкряботушка.

Жабка.

Жабка-скрекотушка.

Зайчик.

Зайчик-побігайчик.

Лисичка.

Лисичка-сестричка.

А ти хто такий?

Вовк.

А я вовк незлий.
Снігу гори намело —
Упустіть мене в тепло.

Лисичка.

Що ж, приймем?
Заходь скоріше,
Та сиди.
В кутку тихіше.

Ведмідь.

Ну й мороз розперезався.
До барлоги аж дібрався.
Рукавичко? Ти чия?
Проживає тут звіря.

Мишка.

Мишка-шкряботушка.

Жабка.

Жабка-скрекотушка.

Зайчик.

Зайчик-побігайчик.

Лисичка.

Лисичка-сестричка.

Вовк.

Вовчик-братик.
А ти що за дід.

Ведмідь.

Я не дід.
Я ведмідь-набрід.
І мене прийміть.

Вовк

Та в нас місця нема.
Рукавичка мала.
Ще розірветься, гляди.
Ми не впустим, не проси.

Ведьмідь.

Пожалійте, бо біда.
Може добра є душа
Колись може при нагоді
Й вам я стану у пригоді.

Лисичка.

Що ж робити?
Добре, йди.
Рукавиці не порви.

(Дідусь повертається з Песиком).

Дідусь.

Ніби йшов я, не дрімав.
Рукавичку не виймав.
Ніч стоїть вже на порозі.
Можу згинути в дорозі.
Жучко, Жучко, виручай -
Рукавицю пошукай.
Не мене біда мене.
Баба з дому прожене.

Песик.

Шкода, шкода дідуся,
Рукавичка ж не стара.
(Іде, роздивляється).
Щось ворушиться... Впізнав
Гав-гав, гав-гав, Гав, гав, гав! *(Звірята розбігаються).*